

Tři slova pro harmonii v rodině

Papež František dává jednoduchá pravidla pro manželský a rodinný život

Papež František radí, jak žít spiritualitu v každodenním partnerském životě. Společný život je umění, trpělivá, krásná a uchvacující pouť. Nekončí tam, kdy jeden druhého získal, naopak, právě tehdy začíná! Toto každodenní putování má svá **pravidla**, která můžeme shrnout ve třech slovech: „**prosím**“, „**děkuji**“ a „**promiň**“.

„PROSÍM“ To je slušná žádost, jak moci vstoupit do života někoho jiného, v úctě a s pozorností. Je nutné naučit se klást tyto otázky: Mohu toto udělat? Zamlouvá se ti, že to takto uděláme? Podnikneme to, vychováme naše děti takto? Chceš, abychom si dnes večer někam zašli? Zkrátka, žádat o dovolení znamená dokázat zdvořile vstoupit do života druhých. Zapamatujte si to dobře: **umět zdvořile vstoupit do života druhých**. Dnes je v našich rodinách, našem často tak násilném a povýšeném světě, zapotřebí mnohem větší slušnosti. A s tím je možné začít doma.

„DĚKUJI“ Zdá se, že je snadné toto slovo vyslovit, ale víme, že tomu tak není...Přitom je tak důležité! Učíme je říkat děti, ale pak na ně sami zapomínáme! Vděk je důležitý pocit! Pamatujete si na Lukášovo evangelium? Ježíš uzdravuje deset malomocných, avšak pouze jeden přichází zpět, aby mu poděkoval. A Pán se ptá – kde je těch zbylých devět? Totéž platí pro nás: dokážeme děkovat? Ve vašem vztahu – a zítra také v manželském životě – je důležité mít stále na vědomí, že **druhý člověk je Boží dar, a Božímu daru se říká děkuji!** V tomto vnitřním postoji je třeba si vzájemně za každou věc děkovat. Není to jen zdvořilé slůvko, které používáme navenek, abychom působili vychovaně. Je nutné umět poděkovat jeden druhému, aby manželský život dobře pokračoval.

Tři slova pro harmonii v rodině

Papež František dává jednoduchá pravidla pro manželský a rodinný život

Papež František radí, jak žít spiritualitu v každodenním partnerském životě. Společný život je umění, trpělivá, krásná a uchvacující pouť. Nekončí tam, kdy jeden druhého získal, naopak, právě tehdy začíná! Toto každodenní putování má svá **pravidla**, která můžeme shrnout ve třech slovech: „**prosím**“, „**děkuji**“ a „**promiň**“.

„PROSÍM“ To je slušná žádost, jak moci vstoupit do života někoho jiného, v úctě a s pozorností. Je nutné naučit se klást tyto otázky: Mohu toto udělat? Zamlouvá se ti, že to takto uděláme? Podnikneme to, vychováme naše děti takto? Chceš, abychom si dnes večer někam zašli? Zkrátka, žádat o dovolení znamená dokázat zdvořile vstoupit do života druhých. Zapamatujte si to dobře: **umět zdvořile vstoupit do života druhých**. Dnes je v našich rodinách, našem často tak násilném a povýšeném světě, zapotřebí mnohem větší slušnosti. A s tím je možné začít doma.

„DĚKUJI“ Zdá se, že je snadné toto slovo vyslovit, ale víme, že tomu tak není...Přitom je tak důležité! Učíme je říkat děti, ale pak na ně sami zapomínáme! Vděk je důležitý pocit! Pamatujete si na Lukášovo evangelium? Ježíš uzdravuje deset malomocných, avšak pouze jeden přichází zpět, aby mu poděkoval. A Pán se ptá – kde je těch zbylých devět? Totéž platí pro nás: dokážeme děkovat? Ve vašem vztahu – a zítra také v manželském životě – je důležité mít stále na vědomí, že **druhý člověk je Boží dar, a Božímu daru se říká děkuji!** V tomto vnitřním postoji je třeba si vzájemně za každou věc děkovat. Není to jen zdvořilé slůvko, které používáme navenek, abychom působili vychovaně. Je nutné umět poděkovat jeden druhému, aby manželský život dobře pokračoval.

Tři slova pro harmonii v rodině

Papež František dává jednoduchá pravidla pro manželský a rodinný život

Papež František radí, jak žít spiritualitu v každodenním partnerském životě. Společný život je umění, trpělivá, krásná a uchvacující pouť. Nekončí tam, kdy jeden druhého získal, naopak, právě tehdy začíná! Toto každodenní putování má svá **pravidla**, která můžeme shrnout ve třech slovech: „**prosím**“, „**děkuji**“ a „**promiň**“.

„PROSÍM“ To je slušná žádost, jak moci vstoupit do života někoho jiného, v úctě a s pozorností. Je nutné naučit se klást tyto otázky: Mohu toto udělat? Zamlouvá se ti, že to takto uděláme? Podnikneme to, vychováme naše děti takto? Chceš, abychom si dnes večer někam zašli? Zkrátka, žádat o dovolení znamená dokázat zdvořile vstoupit do života druhých. Zapamatujte si to dobře: **umět zdvořile vstoupit do života druhých**. Dnes je v našich rodinách, našem často tak násilném a povýšeném světě, zapotřebí mnohem větší slušnosti. A s tím je možné začít doma.

„DĚKUJI“ Zdá se, že je snadné toto slovo vyslovit, ale víme, že tomu tak není...Přitom je tak důležité! Učíme je říkat děti, ale pak na ně sami zapomínáme! Vděk je důležitý pocit! Pamatujete si na Lukášovo evangelium? Ježíš uzdravuje deset malomocných, avšak pouze jeden přichází zpět, aby mu poděkoval. A Pán se ptá – kde je těch zbylých devět? Totéž platí pro nás: dokážeme děkovat? Ve vašem vztahu – a zítra také v manželském životě – je důležité mít stále na vědomí, že **druhý člověk je Boží dar, a Božímu daru se říká děkuji!** V tomto vnitřním postoji je třeba si vzájemně za každou věc děkovat. Není to jen zdvořilé slůvko, které používáme navenek, abychom působili vychovaně. Je nutné umět poděkovat jeden druhému, aby manželský život dobře pokračoval.

„PROMIŇ“ V životě se dopouštíme mnoha chyb a omylů. Všichni chybujeme. Neuplyne den, abychom nepochybili. Bible říká, že i ten nejspravedlivější zhřeší sedmkrát za den. A tak, jak chybujeme, je nutné také užívat toto prosté slovo: „promiň“. Většinou každý pohotově obviní druhého a sám sebe ospravedlní. Obviňovat druhého, abychom nemuseli říkat „promiň“, „prosím o odpuštění“. To je starý příběh! **Učme se uznávat vlastní chyby a prosit o odpuštění.** „Promiň, jestli jsem dnes zvedl hlas“, „promiň, že jsem kolem tebe prošel a nepozdravil jsem tě“, „promiň, že jsem přišel pozdě“, „že tento týden jsem byl tak tichý“, „že jsem příliš mluvil a nikdy nenaslouchal“, „promiň, že jsem zapomněl“, „promiň, byl jsem rozzlobený a vybil jsem si to na tobě“...

Všichni víme, že neexistuje dokonalá rodina, ani dokonalý manžel nebo dokonalá manželka. Existujeme jen my, hříšníci. Ježíš, který nás dobře zná, nás učí jednomu tajemství: **nikdy nezakončit den, aniž bychom vzájemně požádali o odpuštění, aniž by se k nám domů a do naší rodiny vrátil pokoj.** Je normální, že se manželé hádají, ale je tu vždy ještě něco jiného...pamatujte si – nezakončete nikdy den bez toho, že byste se usmířili! Nikdy, nikdy, nikdy! To je tajemství, tajemství k uchování lásky a k nastolení pokoje. Není nutné pronášet krásná slova...Někdy stačí jen gesto a... usmíření je tu. Nikdy bez něj nezakončete den, protože kdybyste to udělali, to, co máte uvnitř, vychladne a zatvrdí se, a další den už je obtížné se usmířit. Dobře si pamatujte: **nikdy nekončit den bez usmíření!** Naučíme-li se žádat vzájemně o prominutí, odpouštět jeden druhému, manželství potrvá a půjde kupředu.

(z audience 2.4.2014)

„PROMIŇ“ V životě se dopouštíme mnoha chyb a omylů. Všichni chybujeme. Neuplyne den, abychom nepochybili. Bible říká, že i ten nejspravedlivější zhřeší sedmkrát za den. A tak, jak chybujeme, je nutné také užívat toto prosté slovo: „promiň“. Většinou každý pohotově obviní druhého a sám sebe ospravedlní. Obviňovat druhého, abychom nemuseli říkat „promiň“, „prosím o odpuštění“. To je starý příběh! **Učme se uznávat vlastní chyby a prosit o odpuštění.** „Promiň, jestli jsem dnes zvedl hlas“, „promiň, že jsem kolem tebe prošel a nepozdravil jsem tě“, „promiň, že jsem přišel pozdě“, „že tento týden jsem byl tak tichý“, „že jsem příliš mluvil a nikdy nenaslouchal“, „promiň, že jsem zapomněl“, „promiň, byl jsem rozzlobený a vybil jsem si to na tobě“...

Všichni víme, že neexistuje dokonalá rodina, ani dokonalý manžel nebo dokonalá manželka. Existujeme jen my, hříšníci. Ježíš, který nás dobře zná, nás učí jednomu tajemství: **nikdy nezakončit den, aniž bychom vzájemně požádali o odpuštění, aniž by se k nám domů a do naší rodiny vrátil pokoj.** Je normální, že se manželé hádají, ale je tu vždy ještě něco jiného...pamatujte si – nezakončete nikdy den bez toho, že byste se usmířili! Nikdy, nikdy, nikdy! To je tajemství, tajemství k uchování lásky a k nastolení pokoje. Není nutné pronášet krásná slova...Někdy stačí jen gesto a... usmíření je tu. Nikdy bez něj nezakončete den, protože kdybyste to udělali, to, co máte uvnitř, vychladne a zatvrdí se, a další den už je obtížné se usmířit. Dobře si pamatujte: **nikdy nekončit den bez usmíření!** Naučíme-li se žádat vzájemně o prominutí, odpouštět jeden druhému, manželství potrvá a půjde kupředu.

(z audience 2.4.2014)

„PROMIŇ“ V životě se dopouštíme mnoha chyb a omylů. Všichni chybujeme. Neuplyne den, abychom nepochybili. Bible říká, že i ten nejspravedlivější zhřeší sedmkrát za den. A tak, jak chybujeme, je nutné také užívat toto prosté slovo: „promiň“. Většinou každý pohotově obviní druhého a sám sebe ospravedlní. Obviňovat druhého, abychom nemuseli říkat „promiň“, „prosím o odpuštění“. To je starý příběh! **Učme se uznávat vlastní chyby a prosit o odpuštění.** „Promiň, jestli jsem dnes zvedl hlas“, „promiň, že jsem kolem tebe prošel a nepozdravil jsem tě“, „promiň, že jsem přišel pozdě“, „že tento týden jsem byl tak tichý“, „že jsem příliš mluvil a nikdy nenaslouchal“, „promiň, že jsem zapomněl“, „promiň, byl jsem rozzlobený a vybil jsem si to na tobě“...

Všichni víme, že neexistuje dokonalá rodina, ani dokonalý manžel nebo dokonalá manželka. Existujeme jen my, hříšníci. Ježíš, který nás dobře zná, nás učí jednomu tajemství: **nikdy nezakončit den, aniž bychom vzájemně požádali o odpuštění, aniž by se k nám domů a do naší rodiny vrátil pokoj.** Je normální, že se manželé hádají, ale je tu vždy ještě něco jiného...pamatujte si – nezakončete nikdy den bez toho, že byste se usmířili! Nikdy, nikdy, nikdy! To je tajemství, tajemství k uchování lásky a k nastolení pokoje. Není nutné pronášet krásná slova...Někdy stačí jen gesto a... usmíření je tu. Nikdy bez něj nezakončete den, protože kdybyste to udělali, to, co máte uvnitř, vychladne a zatvrdí se, a další den už je obtížné se usmířit. Dobře si pamatujte: **nikdy nekončit den bez usmíření!** Naučíme-li se žádat vzájemně o prominutí, odpouštět jeden druhému, manželství potrvá a půjde kupředu.

(z audience 2.4.2014)

